

повърнемъ на затменіята ни; но най-напрѣдъ трѣбва да запалѣмъ свѣщътъ, защото токо-рѣчи не ся види вече.

СОФІЯ.

Казвать че едно затменіе става когато ся срѣщне мѣсецътъ между слънцето и земѣтъ. Нѣкогажъ не ся е знаяло, коя е причината на затменіята, и стари-тъ челоуѣци вѣрвахъ, че туй прѣдсказваше нѣкоѣ голѣмѣ злочестинѣ; и тѣй, тѣ ся много наскърбѣвахъ ако быхъ прѣдприѣмнали нѣщо ново въ вѣрмето на едно затменіе. Имаше веднѣжъ единъ капетанинъ, на име Периклисъ, който бѣше ся приготвилъ да отплива и да отиде на бой. Като вече щеше да стѣпи съ кракъ въ корабала си, той видѣ едно затменіе слънчевно; неговыйтъ кърмачъ (думенція) неискаше да търгне, защото вѣрваше че непременно ще погинѣтъ. Периклисъ, който бѣше ученъ челоуѣкъ, не ся боеше; той каза на кърмача си, че туй е нѣщо естественно, и че мѣсецътъ, който е дошелъ прѣдъ слънцето, затуляше го да ся види. Периклисъ, който неможеше да търпи, хвърли дрѣхътъ си възъ главътъ му; и му каза: „Видишь ли мя? — Немогѣ да ви видѣ, отговори кърмачътъ, защото дрѣхътъ ви, която е между очитѣ ми и васъ, не ми дава. — Голѣмый простаку, повтори Периклисъ, ето причината, отъ коѣто неможешъ да видишь слънцето; тѣй е сѣщо и мѣсецътъ между твойтъ очи и слънцето, както и дрѣхата ми е между мене и очитѣ ти.“

УЧИТЕЛКА.

Разбирате ли сега туй, Маріо?

МАРІЯ.

Не! Драга пріятелко, защото не разбирамъ какъ
Мом. Китка.